

Nazwa przedmiotu: Projektowanie systemów wzorniczych 3		Kod przedmiotu: WA.SMW355
Nazwa uczelni prowadzącej przedmiot / moduł: Instytut Wzornictwa		
Nazwa kierunku: wzornictwo		
Forma studiów: II stopnia, Stacjonarne	Profil kształcenia: ogólnoakademicki	Specjalność: wszystkie
Grupa przedmiotów: podstawowe	Rok / semestr: II / 3	Język przedmiotu / modułu: polski

Forma zajęć	Wymiar zajęć
Ćwiczenia	45

Koordynator przedmiotu / modułu	prof. dr hab. Mariusz Włodarczyk
Wymagania wstępne	Zakwalifikowanie na 2 rok studiów magisterskich kierunku wzornictwo, posiadana wiedza i umiejętności nabyte na 1 roku studiów.
Forma zaliczenia	egzamin
Typ oceny	numeryczna
Metody dydaktyczne	Ćwiczenia projektowe Konsultacje

Lp.	Założenie i cele przedmiotu
1.	Zdobycie wiedzy, wyćwiczenie umiejętności i pozyskanie kompetencji społecznych do analizowania złożonych problemów projektowych, efektywnego i kreatywnego rozwiązywania problemów projektowych i prawidłowej weryfikacji powstałych rozwiązań uwzględniających wszelkie konteksty procesu projektowego.

EFEKTY UCZENIA SIĘ	
Wiedza	
Posiada wiedzę na temat analizy i formułowania procesów użytkowych skomplikowanych systemów wzorniczych. Posiada wiedzę o metodach kreatywnych stosowanych w projektowaniu i potrafi tą wiedzę analizować i wykorzystywać do własnych działań. Zna i rozumie znaczenie identyfikacji produktowej w kontekście marki.	Symbol: WA.SMW355_W01 Efekty kierunkowe: WZ4_W10. WZ4_W13. WZ4_W16. Metody weryfikacji: C: Zaliczenie
Umiejętności	
Istotną umiejętnością jest praca zespołowa nad projektem i kierowanie grupą a także współpraca o charakterze interdyscyplinarnym. Posiada umiejętności publicznej prezentacji realizowanych projektów wraz z ich merytorycznym uzasadnieniem i opisem podjętych kroków drogi projektowej.	Symbol: WA.SMW355_U01 Efekty kierunkowe: WZ4_U08. WZ4_U10. WZ4_U14. WZ4_U15. Metody weryfikacji: C: Egzamin
Kompetencje społeczne	
Nabywa kompetencji ciągłego rozwoju, głodu wiedzy i eksperymentowania poprzez ciągłą naukę przez całe życie.	Symbol: WA.SMW355_K01

Potrafi stymulować kreatywność u swoich partnerów w pracy zespołowej w trakcie komunikowania się i negocjowania podczas pracy nad wspólnym projektem.	Efekty kierunkowe: WZ4_S01. WZ4_S05. WZ4_S09. Metody weryfikacji: C: Zaliczenie
---	--

AKTYWNOŚĆ STUDENTA	LICZBA GODZIN
Godziny kontaktowe z nauczycielami akademickimi	
udział w ćwiczeniach projektowych	45
udział w dyskusjach projektowych	1
udział w zaliczeniach	2
udział w egzaminach	2
Samodzielna praca studenta	
przygotowanie do zajęć projektowych	10
analiza i sformułowanie założeń projektowych	30
opracowanie projektów	150
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	240
Liczba punktów ECTS	8

Wersja	Forma zajęć	Treści programowe	Dodatkowe informacje
2022 Z	Ćwiczenia	<p>Temat projektowy jest ściśle związany z firmą lub instytucją dla której będzie opracowywany. Poprzez wspólne działanie w grupie twórczej student rozwiązuje indywidualny problem projektowy. Praca jest realizowana w korelacji z firmą zewnętrzną, która formułuje brief projektowy i prezentuje aktualny stan wiedzy naukowej dotyczący opracowania a także formułuje wszelkie ograniczenia mające wpływ na realizowany temat. Dogłębna analiza opracowywanego tematu, która dotyczy sfery użytkownika, sfery producenta, sfery otoczenia jest podstawą do sformułowania szczegółowych założeń projektowych. Efektywny etap powstawania różnorodnych rozwiązań projektowych jest wspomagany metodyką kreatywnego myślenia. Wspólna praca koncepcyjna wszystkich studentów jest stymulowana indywidualnymi realizacjami końcowymi. Istotnym dydaktycznym elementem jest końcowa ocena powstałych rozwiązań, która jest realizowana wspólnie z przedstawicielami firmy.</p>	Liczba godzin: 0 Cele: Efekty uczenia się:

Wersja	Forma zajęć	Metoda weryfikacji	Waga
--------	-------------	--------------------	------

2022 Z	Ćwiczenia	Zaliczenie	20
		Egzamin	80

Wersja	Literatura obowiązkowa	Literatura uzupełniająca
2022 Z		<p>Głutkowska - Polniak A., Dizajn w kontekście estetyki. Jego początki, przeobrażenia i konotacje, Katowice 2017.</p> <p>Guidot R., Design 1940-1990 wzornictwo i projektowanie. Warszawa 1998.</p> <p>Fiell C. i P., Design historia projektowania. Warszawa 2015</p> <p>Shaughnessy A., Jak zostać dizajnerem i nie stracić duszy. Kraków 2012</p> <p>Bhaskaran L., Design XX wieku Główne nurty i style we współczesnym designie. Warszawa 2013</p> <p>Sudjic D., B jak Bauhaus. Kraków 2014</p> <p>Sparke P., Design historia wzornictwa. Warszawa 2012</p> <p>Kozina I., Polski design. Warszawa 2015</p> <p>Rifkin J., Społeczeństwo zerowych kosztów krańcowych. Warszawa 2016</p> <p>Głutkowska – Polniak A., Dizajn w kontekście estetyki. Katowice 2017</p> <p>Papanek V., Dizajn dla realnego świata. Łódź 2012</p> <p>Sudjic D., Język rzeczy. Dizajn i luksus, moda i sztuka. W jaki sposób przedmioty nas uwodzą. Kraków 2013</p> <p>Ginalski J., Liskiewicz M., Seweryn J., Rozwój nowego produktu. Kraków 1994</p> <p>Burdek B., Design. History, theory and practice of product design. Basel 2015</p> <p>Fairs M., Dezeen book of interviews. London 2014</p> <p>Sasaki F., Pożegnanie z nadmiarem: minimalizm japoński. Warszawa 2015</p> <p>Dębowski P., Mrowczyk J., Widzieć wiedzieć. Wybór najważniejszych tekstów o dizajnie. Kraków 2011</p> <p>Norman D., Dizajn na co dzień. Kraków 2018</p> <p>Krupiński J., Autotelizacja designu – autonomia formy. Krytyka mitu przeznaczenia, „Dyskurs: Pismo Naukowo-Artystyczne ASP we Wrocławiu” 2017, nr 23.</p>

Kryteria ocen w procesie weryfikacji efektów uczenia się	
Ocena	Opis wymagań
celujący (5,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte w sposób wykraczający ponad program nauczania
bardzo dobry (5,0)	zakładane efekty uczenia się zostały w pełni osiągnięte
dobry plus (4,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z niewielkimi niedociągnięciami
dobry (4,0)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z pewnymi brakami, które można uzupełnić
dostateczny plus (3,5)	zakładane efekty uczenia się zostały osiągnięte z istotnymi brakami

dostateczny (3,0)	zakładane efekty zostały osiągnięte z poważnymi brakami, ale dopuszczalnymi na minimalnym wymaganym poziomie
niedostateczny (2,0)	zakładane efekty uczenia się nie zostały uzyskane